

7 OKTOBER - DOOR BACA'S VALLEI

In diezelfde tijd antwoordde Jezus en zeide: Ik dank U, Vader, Heere des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve de kinderkens geopenbaard. Mattheüs 11:25

Hoedanige godsdienstige kennis, vleselijke wijsheid of wereldse inzichten iemand ook bezitten moge, indien hij ontbloot is van het leven Gods in zijn ziel, dan zijn de werkingen der vreze Gods hem vreemd. Hij heeft geen diep ontzag of eerbied voor Jehova; hij heeft nooit zijn zonden gezien in het licht van Gods aangezicht en nooit gevreesd voor de toekomstige toorn. Hij heeft nooit met ootmoed zich neergeworpen voor de ogen van een hartdoorzoekend God, Die ziet tot in het binnenste des harten. Maar al zijn kennis, wijsheid en verstand laten hem waar hij is, dat is: zonder indrukken, vleselijk gezind, zinnelijk, werelds, dood in de misdaden en de zonden. Al zijn wijsheid ging nooit verder dan het oppervlakkige; zij brak nooit door de bedekking van het ongeloof heen; drong nooit door die verschroeiende laag tot in de consciëntie, zoals deze levende vruchten zal voortbrengen wanneer zij door de vinger Gods is aangeraakt. Maar al zijn kennis, zijn wetenschap en zijn verstand bleven drijven aan de oppervlakte van zijn oordeel en daalden nooit af in de diepten zijns harten. God verbergt de werkingen van de vreze Gods voor de wijzen en verstandigen. De Heere verwaardigt Zich niet Zich aan hen te openbaren; Hij schenkt hun geen licht in Zijn licht; Hij openbaart Zich niet aan hun consciëntie; Hij komt niet met kracht in hun harten; Hij neemt het deksel van ongeloof en blindheid van hun vleselijk gemoed niet weg. Hij zet hen niet waar Hij Mozes zette, namelijk in de kloof van de steenrots, alwaar Hij Zijn heerlijkheid liet voorbijgaan. Hij handelt met hen niet gelijk Hij met Jesaja handelde, toen Hij hem de heerlijkheid deed aanschouwen in Zijn tempel. Hij ontdekt Zich aan hen niet zoals Hij dit aan Job deed: „hij verfoeide zichzelf in stof en as”. Al hun kennis van God is derhalve niets dan een uitwendige, verstandelijke kennis, een blote oefening van de vermogens der ziel, zonder enig geestelijk onderricht of enige bijzondere openbaring van de tegenwoordigheid, kracht, heerlijkheid en majesteit van God in hun consciëntie. Maar het kind, het levende kind in Sion, heeft de vreze des Heeren in zijn ziel, als het beginsel der wijsheid. Derhalve heeft het de fontein des levens in zich, het heeft die opwellingen en geestelijke oefeningen. Gelijk de apostel spreekt: het dient de Heere met eerbied en godvruchtigheid; het durft niet met verwaandheid verschijnen in Zijn heilige tegenwoordigheid. Wanneer het in Zijn heiligdom verschijnt, dan valt van tijd tot tijd een eerbiedige vreze op zijn geest. Het deelt in de gewaarwordingen van Jesaja: „Ik ben een man van onreine lippen, want mijn ogen hebben de Koning, de Heere der heerscharen gezien”; in de bevinding van Jacob, toen hem bange was en hij zei: „Hoe vreselijk is deze plaats”; in hetgeen Mozes ontwaarde, toen hij stond bij het brandende braambos en hij zijn schoenen afdeed van zijn voeten, want de plaats, waarop hij stond, was heilig land; in de gestalte van de hogepriester in de tempel, wanneer hij op de grote verzoendag in het heiligdom, het heilige der heiligen, geheel alleen, en dat niet zonder bloed, inging en aldaar aanschouwde de Schechinah, de Goddelijke tegenwoordigheid, als een wolk rustende op het verzoendeksel. Het kind heeft dan deze oefeningen der vreze Gods en daarvan draagt de vleselijke, onvernederende, wereldwijze belijder geen kennis. En ofschoon het kind de tijden kent, dat het geen godsdienst schijnt te oefenen, die het in waarheid geestelijk noemen durft, of die het bevredigen kan, toch heeft het die tederheid, eerbied en hoogachting, die een vleselijke belijder, hoe hoog in het leerstellige ook opgeklommen, hoe hoog zijn ijdel vertrouwen moge gestegen zijn, ten enenmale mist.

